

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÓDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 25 de Març de 1916

Núm. 30

DE LA TERRA

SOBRE UNS BALLS NOUS

Per contrast es un moment oportú —la Quaresma— per a parlar dels nous ballables. Es el temps d'oració i penitència; el temps en que l'esperit de l'Església i del nom cristià se recullen devotament per a la meditació dels misteris sublims.

Torroella tan follament entregada al ball, en aquest temps i amb molt bon sentit recordant santes tradicions, sospen les seves aficions dançantes i se tanca en el reculliment i en la fosca del cinema. Sols des de fa poc temps hi ha alguna excepció de aquell bon sentit de que parlavem.

Deiem que's ara un moment oportú —el temps de Quaresma— en el que'ls aimants de la ballaruga, en plé descans de les seves bojes aficions, poden meditar sinó amb un misteri sant que fora mes lloable, poden meditar fredament, serenament, en la ridícula, en la perversió que entranyen els ballables que entre nosaltres tradicionalment s'estilen.

I en aquest moment es quan nosaltres concretant definitivament el nostre desig, llencem al vent una modesta iniciativa que'ns va suggerir la contemplació dels nous ballables que tan de furor han fet entre nostra joventut, mes que aficionada, ja professional de la dansa.

Al veure la gràcia de la *polonesa*, per exemple; al veure l'elegància dels moviments i les combinacions; al veure el sentit del ritme que contenen i l'honestitat en el seu procedir, nosaltres varem sentir una anyorança.

Una anyorança, record primer i especial per les coses de la terra catalana d'aquesta patria generosa, afable, amorosa dels nostres afanys. I nosaltres no'ns saviem avenir del motiu que impulsava a aquella joventut riallera a executar unes dances forasteres quan teniem a casa nostra ballables populars tant o mes hermosos que qualsevol dels ballables importats de fora.

I a mes de la nostra sardana, la dansa catalana per excel·lència, que fa tant sovint les nostres delícies i que ha sigut solemnement proclamada com a dansa nacional, recordavem com una visió de gentilesa i de galania, aquells *ballets populars catalans*, que tenen el regust de la terra-mare, la flaire del romaní i la farigola, la sanitat dels aires de muntanya, el remoreix dolcíssim dels pins i la seva verdor eterna.

Recordavem deiem aquells *ballets populars catalans*, que hem vist desgranar-se en moments inolvidables, en aquell magnífic *Park Güell*, dominant l'espectacle sublim d'un cel de puríssima serenor, d'un mar immens que de lluny tenia placideses de estany, cobricelant i rendint acatament a la Ciutat grandiosa que s'extenia a nostres peus, sobre la plana verda.

Recordavem aquells *ballets populars catalans*, que hem vist executar en mig de l'alegria brugidora d'una multitud en plena festa major, allí a la plaça del poble, en que predomina la nota de color sempre vistosa de la joventut femenil cuberta de ses millors gales.

I al recordar tot això pensavem que també a Torroella podien introduir-se aquests *ballets populars catalans*, substituint ventafiosament als nous ballables, venint a dignificar la dansa i convertint-la en un medi d'entreteniment i diversió de notable bon gust i de positiva honestitat.

Conseguiríem amb això renovar un espectacle que podria en certes ocasions tenir un caràcter de publicitat, que seria molt atractiu i alhora de gran vistositat. A mes contribuiríem a donar un caient patriòtic a la dansa de la mateixa manera que ho fem amb la nostra sardana; educariem el sentit del ritme dels nostres joves portant-hi com una certa espiritualitat, i sobre tot evitariem els efectes depriements de la lascivia i l'erotisme, afavorits per altra mena de balls, per aquells que entre nosaltres mes s'acostumen, i que per desgràcia venen a ser no un divertiment, sinó una necessitat per la joventut Torroellenca.

PONS

EL NOSTRE ORFEÓ

L'orfeó del Ateneu ha vingut a la vida amb encoratjadora robustesa.

Si tots els elements que l'integren s'han fet prou càrreg de l'importància de l'institució, de l'honor que pertocarà a cada un dels orfeonistes fundadors, quan demà l'Orfeó arribi a la plenitud de vida, pod assegurar-se que aquesta, per la seva magnificència, per l'abundància dels seus fruits sorprendrà fins als que plens d'optimisme endevinen un falaguer pervindre per a nostra massa orfeònica.

Empró convé que aquests elements se com-

penetrin ben bé de la transcendència de l'obra que comencen.

Per inconstància, per flaqueja moral, per falta d'energia, per no conèixer la verdadera finalitat de les masses corals, moriren aquestes a Torroella, després d'una meritoria actuació.

Sols una escullida minoria d'homes verament formals, que capiren la finalitat educativa dels chors, aguantaren fermes fins a darrera hora, quan apenats vegeren que l'obra dels seus entusiasmes s'esllanguia ofegada pel cansanci dels superficials.

Fills d'aquella època son els millors choris-tes de Torroella que han conservat sempre pel cant una lloable afició.

La joventut d'avui no ha trobat aquell medi cultural tant necessari en una terra on abunda la gent allunyada de tota afició enlairadora i aixís no'ns pod sorprendre que de tant en tant surtin escamots de joves, baladrejant cançons immorals i grolleres.

En una terra que té cants populars inacabables i magnífics, es una vergonya que la joventut tingui que manifestar la seva alegria i fins els seus amors amb bràmuls de café-concert, amb la baixa mercaderia de les varietés i del género infim.

En aquest sentit haviem donat un pas enrera, que s'adelantarà sobradament, si l'Orfeó queda definitivament intercalat entre nostres institucions culturals.

Dèu advertir-se que més que chors pel mateix motiu de ser obra més seriosa, més difícil, de més transcendència, exigeix voluntat i constància.

Si l'Orfeó se sosté com cal suposar, crearia al seu redors una generació educada científicament en l'art diví, que continuaria la honrosa tradició musical de Torroella.

Pesin les nostres paraules als orfeonistes; encara es hora de que reculin els febles, els poc convensuts i els egoistes si es que existeixin.

No vulguin que demà tinguin que anar a la picota per pretendre malmenar una gran obra, quin valor i quina bellesa podrà apreciar Torroella en el dia ara ja proper que fem l'inaugural solemne del nostre Orfeó.

ATENEU MONTGRÍ

SECCIÓ ORFEÓNICA

REGLAMENT

CAPITOL I

Constitució. — De la Junta.

Article 1.er Se constitueix en l'«Ateneu Montgrí» un Orfeó amb les corresponents seccions de homes, damiseles i nois.

Art. 2.^{on} L'Orfeó serà regit per una Junta autònoma composta dels individus de la Secció dra-

màtica i orfeònica i de dos vocals i un arxiver elegits entre els orfeonistes de la secció d'homes per la Junta Directiva de l'Ateneu o per majoria de vots dels orfeonistes de dita secció si la esmentada Junta delega en ells les seves atribucions.

Un dels vocals serà president de la secció d'homes.

Art. 3.er En aquest cas sols seran elegits o elegibles els socis fundadors; ço es els que ingressin a l'Orfeó durant els dos primers mesos o després els que portin dos anys de socis en la secció.

CAPITOL II

Del funcionament de l'Orfeó i deures dels orfeonistes

Art. 4.^{rt} L'Orfeó funcionarà durant els mesos que'ls treballs del camp permetin als terrassans la regular assistència.

La Junta de l'Ateneu quan pugui allissonar-se de l'experiència dit el dictàmen de la Junta del Orfeó, senyalarà les dates que determinaran la temporada d'estudi.

Art. 5.^{nt} L'orfeonista no quedarà deslligat de l'Orfeó durant les vacances i tindrà el deure de assistir als actes en que l'Orfeó prengui part.

Art. 6.^{se} En la temporada d'estudi, l'orfeonista deurà assistir puntual i regularment al assaig sempre que sigui convocada la seva secció.

Art. 7.te L'orfeonista tindrà l'obligació de ser soci de l'Ateneu o soci orfeonista amb les condicions que's detallen en l'article 11; els nois deurán pertaneixer a la Secció escolar, i les noies amb la sola excepció de les filles de viuda seran filles o germanes de socis.

Art. 8.te En les vetllades serà obligatori: pels homes, trajo d'americana i sabates, barretina si aixís ho determina la Junta i el distintiu que's crearà oportunament; pels nois, barretina i distintiu; per les noies, distintiu, mantellina si la Junta pren aquest acort.

CAPITOL III

De les excepcions

Art. 9.re El soci que tingui dos faltes no avisades ni justificades d'assistència durant un mes o tres durant l'exercici pod esser expulsat per acord de la Junta de l'Orfeó.

Art. 10. També serà expulsat el soci que per la seva conducta es fassi incompatible amb la societat, prestigi i bon nom de l'Ateneu. En Aquest últim cas serà indispensable un avís previ.

CAPITOL IV

Dels socis orfeonistes

Art. 11. El soci orfeonista que ho desitgi pagarà la mitat de la quota ordinària de l'Ateneu, entenent-se en aquest cas que renuncia als drets dels socis ateneistes; conservant únicament la intervenció plena en l'Orfeó i el dret d'assistir ells i ses famílies a les vetllades.

Art. 12. Aquest privilegi de limitació de quota

se reserva pels fundadors i es fa extensiu als pares i germans de les orfeonistes.

CAPITOL V

Dels Mestres

Art. 13. Els mestres tenen el deure de reparar-se els treballs que'ls assaigs ocasionin. També deurán donar ensenyança de solfeig gratuïta a la secció de nens i damiseles, aixís com als orfeonistes que ho sollicitin.

Art. 14. El sou concordat per als mestres, després de separar-ne un 10 per 100 per a gastos de direcció se repartirà en parts iguals entre els dos directors. Si demà se cregués convenient contractar altres mestres, la Junta els senyalaria sou apart.

Art. 15. Serà incumbencia del primer director el determinar mètodes i procediments d'estudi i la interpretació artística de les pessas.

Art. 16. Les pessas deuen ser escullides amb l'assentiment dels directors, resolguent en cas de divergencia la intervenció del President de l'Ateneu o de persona perita per ell delegada.

Art. 17. Tampoc podrà admetres cap soci orfeonista sense que'ls dos directors permetin l'admissió.

ADICIONAL

Art. 18. La Junta de l'Ateneu previa consulta amb la de l'Orfeó, pod introduir en aquest Reglament les modificacions que la pràctica aconselli.

Personal

- 1.er Director, Vicens Bou Geli.
- 2.on Director, Joaquim Vallespi Polit

Secció d' homes

Tenors 1.ers:

Aleñá Mató Josep	Esteva Frigola Martí
Bagudá Marca Joaquím	Geli Pagés Josep
Bagudá Isern Josep	Martinoy Josep
Dufiach Sabadi Josep	Viladevali Ballester Joan

Tenors 2.ons:

Gumá Batlle Jaume	Martí Farigola Anselm
Hostench Granés Francesch	Roura Serra Melchor
Martí Garriga Francesch	Pey Bustins Narcís
Matas Teixidor Estanislau	

Baritons:

Bastons Carbó Josep	Masferrer Vilá Enric
Gali Mir Josep	Perich Gich Pere
Hereu Gich Genís	Ribera Geli Josep

Baixos:

Aliu Ruat Esteva	Estrany Busquets Anselm
Bruguera Planas Fred.	Passarius Pere
Batlle Miquel Joan	Vert Puig Francesc
Cumalat Bonany Joaquim	

Secció de damiseles

Ballester Pibernus Maria	Puig i Arbós María
Ballester Pibernus Marcelina	Riembau Porri Anita
Cristófol Parals Amparo	Riera Costa Emilia
Farró Esquerrá Teresa	Roca Devant Dolors
Guilló Teixidor Dolors	Rosell Pou Rosita
Masjoan Parals Margarida	Serra Matas Paquita
Mitjá Marca Teresa	Serra Torres Dolors
Parals Fontquerna Celestina	Tauler Llandrich Paq.

Secció de nens

R. Marca	J. Forcada
P. Vicens	P. Frou
E. Ors	J. M.ª Llandrich
M. Pagés	J. Bofill
J. Vilá	J. Bou
Ll. Geli	P. Palomerias

Secció de nenes

Faltan alguns detalls per acabar l'organització d'aquesta secció.

Secció de joves

Jaume Rosell Pou	Ramón Castells Hostench
Joan Pujol Sala	Pere Vert Font
Martí Puig Presas	Joan Guillaument Pous
Celestí Ferrer Casamort	Basili Serra Matas

COMENTARIS D'ACTUALITAT

COM ACTUA EL GOVERN

Va passant temps i aquell Govern d'en Romanones i de l'Alba, ha mostrat els mateixos anacronismes, les mateixes miseries i concupiscències que els altres Governes espanyols, que'ls Governes espanyols de fa trescents anys.

Sembla com si per demunt d'Espanya hi planés sempre, com una au de mala estrugança, un destí dissortat i fatal; com si el sol de la reconstitució d'aquesta trista Espanya, estigués predestinat a veure's sempre cubert per negres i sinistres nuvolades. Sembla si com la negror de l'horitzó resumís tota l'història d'Espanya i fos presagi de que les seves pàgines han de contenir dols i desgracies encara més cruentes.

Sols com a nota de major excepció; com a mostra d'una flor d'esperança en mig d'un camp de tristesa i de mort, Catalunya com un novell heroi legendari, se redressa i enlaira la bandera que idealitza l'únic camí de salvació.

Pro aixís com la vida contrasta amb la mort, i la llum amb les tenebres, aixís contrasta Catalunya i la seva obra, i Espanya i l'obra dels seus Governes.

Ara ja hem arribat al màxim de desaprensió, ja la cosa esdevé intolerable. No contents els últims Governes d'en Dato i d'en Romanones de deixar naufragar a Espanya en la tempesta mundial, sense intentar una millora i una defensa, encara fan més, i aixís bromejen inícuament amb la dissort del nom i del país, i amb inconsciencia mai vista s'entretenen en jocs d'etzar i d'agudeses.

Ben clar ho diu el cas de l'Alfons Sala, diputat per Tarrassa i Director de Comerç dimittit. Es aquest l'home que anava a ocupar son lloc amb tot l'entusiasme d'un ideal, amb tota la consciencia d'una responsabilitat enorme en temps difícils i decisius, amb tota la bona fe d'un home sincer, lliure de les miseries de la politiqueria madrilenya.

I amb entusiasme, competencia i sana intenció,

en Sala treballava incessant per a millorar la sort d'Espanya en moments com l'actual que son de vida o mort. Pro en Sala topà amb la realitat i l'ambient miserios i d'asfixia de la vella Espanya, s'oposà a n'els propòsits d'aquell home, que com a bon català tenia com a normes la rectitud de consciència i de criteri.

I la turbamulta els professionals de la política causants de la disbauxa administrativa i social, se sentí humiliada al contacte d'un home cabal, i creà una situació de violència que va palesar una vegada més i per sempre, l'*incompatibilitat de l'Espanya actual i la política honrada i de bona fe*.

Com si això no fos prou, el Govern d'en Romanones llençà encara una nova ofensa a la cara de l'opinió, i a l'endemà de la dimissió d'en Sala, se publicà el R. D. concedint els *dipòsits francs* a Barcelona, i això es l'ofensa més grossa que s'podia inferir a Catalunya, car el R. D. en qüestió es una burla sagnant que no's pod consentir, perquè el respecte es la base primordial d'actuació.

Catalunya ha lluitat amb totes les seves forces per a millorar la seva existència i alhora despertar la nova Espanya que hauria de triomfar en l'avenir i ara resulta que l'única conseqüència de la campanya de Catalunya, ha estat rebaixar les concessions que s'havien fet a Cádiz. Catalunya no podia queixar-se de que Cádiz tingui més. Lo que de més hi ha en la concessió, el ministre ho treurà. Voleu escarni més gros?

Les reclamacions de Castellà, d'Aragó, d'Extremadura, de Navarra, s'han tingut en compte. Al port franc no s'hi podràn portar blats, ni farines, ni vins, ni olis, ni carns, ni s'hi poden fer conserves, ni admetre tabac, ni res. Un port franc per el café i el cacau... i adjudicar encara, amb perill de la vida del port franc, a una societat particular...

Creiem que les Societats Econòmiques compliran la seva missió oposant-se a un R. D. d'aquesta mena, i Catalunya rebutjarà indignada la nova comedia del Govern d'en Romanones.

Com mes un llegeix el R. D. i les bases que no s'han tingut en compte, i els debats del Congrés i el dictamen de la Comissió darrera, i la campanya de Catalunya i les promeses dels governs, més creix la indignació que produeix la burla del comte de Romanones

Per fer això valia més, cent voltes, que haguessin dit a Catalunya:—No pensis en ports francs, no ho volen els que formen el nucli de la comedia política de que vivim... Un altre dia, germà...—Valia més això que fer caritat, i encara amb moneda falsa.

Faltava aquesta gota de la burla del Port franc, que Catalunya deu considerar com un insult en aquets moments d'angunia pel present i l'avenir. Tot ha fracassat, lo que el Govern volia fer per a resoldre els problemes econòmics... I els conflictes,

apaibagats un punt, ja amb el mauser, ja amb la renúncia de tot principi d'autoritat, tornaran.

Qui no veurà ara, amb el decret dels Dipòsits francs, que aquest Govern enganya el país, i que el porta a les solucions més extremes?

■ ■ ■ ■ ■

• E E O S •

ESTEM fent treballs per a una estadística de goços. En ella constarà, desde 'l falder al bull-doc, i aixís sabrem els goços que toquen per cada cent habitants. Creiem que ja pujará per amunt, el nombre d'ells. A veure si Torroella será, proporcionalment, la primera població de Espanya, en quan al desenrotllo de la raça canina, i aixís com hi ha poblacions que s'alaben de tenir bones escoles, nosaltres ens alabarem de tenir forces goços.

* * *

¿SABEU que hi va a fer molta gent al Cine? Direu: A veure les pel·lícules i escoltar la música. Doncs errada, hi van a menjar cacahuets, avellanes i pinyons.

En la quietut sentireu un «garri-garrec» com si un campament de rates rosegues, i menos mal si la gent tingués l'amabilitat de ficar-se les esclafolles a la butxaca i llensar-les després al carrer, doncs les tiren a terra i al esclafar-les... alló ja no son rates, alló es un foc granejat.

Esperem veure el descobriment d'una nova afecció gástrica que 'ls metges anomenarán cacahuitis. la qual será curada amb una dosis de sentit comú.

■ ■ ■ ■ ■

VARIA

VIOLETES

Ara que ja som a la primavera (al menys oficialment) plau a n'en Juny parlar de flors. Veus aquí una cosa ben insignificant.

Peró en Juny que té la, diguem-ne mania, de les petites coses, vol avui elogiar les nostres gentils damiseles, que a les festes tenen habitut d'embellir-se, portant damunt el pit rams de violetes. I en Juny fa constar joïós, que son moltes, quasi bé totes, les noies que rendeixen culte a aquesta flor tant diminuta, que agermana exquisitament la bellesa amb l'humilitat.

Testimoni fervent de delicadesa, les violes dignifiquen nostra vila, prodigant generosament per arreu, el seu aroma dolcíssim i constituent amb la hermosura del seu color, encisadores i bellugadis-

ses taques que ressalten aquí i allà, damunt els vestits diumenjals de les noies. Es una nota de sensibilitat que honora certament, a la vila i a les nostres encantadores damiseles.

La violeta es una flor tot essencia, tot ànima, amb justesa preferida; la mes digna d'esser venerada, la mes digna d'esser nascuda per morir, colocada graciosament, damunt el pit virginal d'una donzella.

En *Juny* que's vanta d'esser feminista, li es molt plaent que aquesta primera VARIA de primavera, sigui endreçada a les noies i a les flors, inseparablement, car en *Juny* no concibeix una cosa sense l'altra.

Encara que aixó no sigui mes que per expressió fidelíssima dels sentiments que germinen en l'ànima d'en *Juny*, ara que comença la primavera i es tant dolç evocar, flairán violetes, el record d'unes mans estimades...

JUNY

■ ■ ■ ■ ■

MARIA COLLINT FLORS DE MATINADA - - -

*Ets una riolera taca blanca
en la claror del riure i del vestit,
sobre 'l verd tou d'aquesta prada franca,
tota gemada encara de la nit.*

*Jo 't veig, de lluny, en mig de les ramades
collint les flors d'aquests erbatges alts,
més ditxoses quan moren ofegades
per la carn blanca de ton peu descals.*

*Jo 't crido pel teu nom dols de Maria,
i em llences flors tot agitant les branques
de la pomera gracil que les duu.*

*Lluny, bosc endins, s'ovira la masía.
I us veig de dalt del cim, igualment blanques
igualment fresques, la masía i tu.*

JOSEP MASSÓ VENTÓS

■ ■ ■ ■ ■

D' ESPECTACLES

Diümenge dia 12, actuá novament en aquest Teatre la companyia de la notable actriu Mercé Daroqui.

Es posá en escena el drama de don Angel Guimerá «María Rosa». Es una de les obres més aplaudides del Mestre, potser després de la seva immortal «Terra Baixa» ha sigut la que ha tingut més representacions; puix ha passat gaire bé per tots els escenaris de Catalunya i a tot arreu ha assolit, l'èxit que's mereix. Son argument es fondo, solit, original per aixó la figura trágica de la «María Rosa» ens arriba a l'ànima i ens emociona i ens corpren.

Com a obra literaria també es admirable, digna e la ploma del Príncep de la dramaturgia catalana.

L'interpretació fou força ajustada. La Srta. Daroqui estigué molt bé en tota l'obra, únicament aquells crits finals: ¡Germá... germá...! quan ha mort al Marsal ens semblaven desentonats. No obstant com hem dit abans, va tenir escenes i moments felicíssims.

El Sr. Salom en el paper de Marsal no ens va agradar tant com altres voltes, com per exemple en «Magda» i «La Garra» que hi está insuperable, com si aquest paper fos inadequat al seu típu i al seu caracter, pro no obstant i aixó demostra una vegada mes ésser un actor d'estudi i de facultats.

El Sr. Daroqui tant bé com sempre i molt ben encaixada la Sra. Vendrell.

El Sr. Alonso feu gala de la seva vis cómica, pró debem fer-li observar que vagi molt en compte amb aquest género tant propici a les relliscades, puix no es lo mateix donar a un personatge el carácter cómic, que fer-ne una pallassada.

Els demés posesionats de llurs papers.

Hem llegit uns cartells pels carrers escusant la funció de diümenge passat per esser la companyia contractada al Teatre Principal de La Bisbal i anonciant per avui un drama de l'Echegaray.

Sentirem que aquesta companyia per un mal entés cambiés de ruta, açó es, que deixés de donar-nos obres modernes del teatre d'avui que son les que vol el nostre públic al menys els que verament estimem l'art en les seves positives manifestacions. Be ni han prou d'autors catalans desconeguts per molts de nosaltres i que han fet una labor ben digna de tenir-se en compte.

¿Perqué nó, fer obres de l'Iglesias, Rusiñol, Apelles Mestres, Pous i Pagés, Gual i tants altres?

Es aixís com es farien un públic i amb pá de casa, pá moreno si es vol, pró no menys sabrós que'l que'ns ve de fora i mes encare si aquest no pod ser del día.

PALET

■ ■ ■ ■ ■

SINDICAT AGRÍCOL

REUNIÓ GENERAL DE SOCIS

Aquesta prestigiosa entitat celebrá el passat diümenge la reunió general de socis corresponent al present any.

Després d'unes oportunes paraules del President senyor Sallé, sobre el nou Consiliari del Sindicat, el jove i intel·ligentíssim Mossén Martí Quintana, aquest pronunciá un bell parlament de salutació als socis, remarcant entre altres coses la necessitat de que amb els esforços i ajuda de tots, el Sindicat pugui comptar en temps no llunyá, amb casal propi. El parlament de Mn. Quintana produí excelent efecte entre els socis.

El digníssim Tresorer D. Manel Murtra, procedí després a la lectura dels estats demostratius de la marxa del Sindicat i Caixa Rural, inventaris, movi-

ments de caixa, etc.,— els quals insertem al final d'aquesta ressenya— detallat tot amb tanta cura i perfecció, que mereix el sincer i unànim elogi dels iassoats.

De conformitat amb l'article 19 del Reglament, es procedí a la provisió dels càrrecs vagants reglamentariament que eren els de Vis-president, Secretari, Tresorer i Vocal segón, efectuant-se l'elecció per terna en votació secreta. Per majoria de vots resultaren elegits respectivament: D. Joaquim de Camps i Arboix, D. Joan Puigpey, D. Manel Murtra i D. Pere Aleñá.

Aixís doncs, la Junta Directiva del Sindicat Agrícol i Caixa Rural d'Estalvis i Préstams, queda constituïda en la següent forma:

Consiliari, Rvnt. Martí Quintana, Pbre.

President, Lluís G. Sallé.

Vis-president, J. de Camps i Arboix.

Secretari, Joan Puigpey.

Vis-secretari, Josep Pujol.

Tresorer, Manel Murtra.

Vocal 1.er, Pere Marqués.

Vocal 2.^{on}, Pere Aleñá.

Vocal 3.er, Domingo Grisset.

En nom dels elegits, parlá el jove advocat Camps i Arboix agraïnt l'elecció i fent ofrena dels entusiasmes i constància que animen a tots ells, extenent-se en aciensades consideracions sobre l'obra futura del Sindicat, que impresionaren molt favorablement a l'auditori.

S'aprová per unanimitat una proposició de Mossén Quintana, nomenant soci de mèrit a don Manel Murtra, en agraïment als seus incansables i meritíssims treballs en pro de l'entitat.

La sessió fou aixecada prop de les 6 de la tarda.

MOVIMENT DE CAIXA DEL SINDICAT

ENTRADES

Sobrant en Caixa en 1. ^{er} de Janer 1915.	17 - 95
Per existències mercaderies en 31 Desembre 1916	4.947 - 73
Per existències any 1915 fins 31 Febrer 1916	15.408 - 17
Per varies transferències Caixa Rural .	4.750 - »
Per personal a varis	128 - 55
Per quotes socis i entrades	534 - 50
Per maquinaria	16 - »
	25.802 - 90

SORTIDES

Per mercaderies generals	16.044 - 60
Per varies transferències Caixa Rural .	8.915 - 17
Per personal a varis	735 - 80
Per maquinaria	75 - 50
Sobrant en 1. ^{er} Mars de 1916	31 - 83
	25.802 - 90

MOVIMENT DE LA CAIXA RURAL

ENTRADES

Sobrant 1. ^{er} Janer 1915	4.604 - 32
Transferències Caixa Sindicat	10.631 - 34
Per traspàs a la Caixa d'un préstam no vençut del Sindicat	3.500 - »
Imposicions varies llibretes	3.060 - »
Devolucions préstams	11.440 - 80
Interessos préstams	445 - 50
	33.681 - 96

SORTIDES

Préstams a varis	16.479 - 80
Transferències a Caixa Sindicat	7.232 - 39
Reintegros a varis imponents	6.534 - 97
Interessos deis mateixos	268 - 58
Sobrant en Caixa 1. ^{er} Març 1916	3.166 - 22
	33.681 - 96

Inventari del Sindicat

Actiu	1.618 - 23
Passiu	1.250 - »
Liquid	368 - 23

Inventari de la Caixa Rural

Actiu	14.313 - 33
Passiu	14.245 - 16
Liquid	68 - 17

NOTICIES

Ajuntament.—Sessió de 29 de Febrer. Presideix l'Alcalde Sr. Sala i assisteixen els Regidors senyors Creixell, Elias, Matas, Radressa, Viñas Galí, Bernés i Hereu.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Se nombra a D. Josep Massanet Vila i al metje D. Josep Carreras per a la talla i reconeixement dels moços del reemplaç actual, en l'acte de la classificació que tindrà lloc a la Casa de la Vila el dia 5 de Mars a les vuit,

Se nombra a Don Josep Bou Font i D. Sebastià Serra Geli, pares de dos moços del reemplaç d'a-

quest any per a que declarin a nom de l'Ajuntament en els expedients d'excepció promoguts per els moços del reemplaç actual i revises anteriors, i se senyala els dies 14, 15 i 16 de Mars per rebre les informacions testificals, a la Secretaria durant les hores d'oficina.

S'aproba l'extracte dels acords presos per el Ajuntament en el mes de Gener últim.

9 de Mars (segona convocatoria).

Assisteixen els Regidors senyors Creixell, Elías, Matas, Roense, Radressa, Frou, Viñas i Gali.

S'aproba l'acta de la sessió anterior i ratifica la extraordinària que va tenir per objecte la classificació dels mogos del actual reemplaç i revises anteriors.

Se llegeix una comunicació del Jutge Instructor del Regiment d'Àsia n.º 55 interessant de l'Ajuntament que li remet i informe referent a la classificació del recluta de cuota Pauli Valls Fontquerna del reemplaç de 1914, s'informa en el sentit de que no existeix responsabilitat en la classificació de dit moço.

Se concedeix permís a proposta de la Comissió de Foment al Excm. Sr. Conde de Torroella de Montgrí per a practicar obres de nova construcció en el terreny comprat al Ajuntament, darrera la seva casa del carrer de Mar, 2.

S'acorda quedar enterat del conte del Dipositari referent als ingressos i pagos verificats en el mes de Febrer, important 550,83 ptes. i 1613'38 pessetes respectivament.

14 de Mars

Presideix l'Arcalce Sr. Sala i asisteixen els Regidors Srs. Creixell, Elías, Matas, Roense, Radressa, Bofill, Barnés i Hereu.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

S'aproban els contes de Miquel Sadurní de 48 ptes. per jornals invertits en la poda i plantació d'escacies als passeigs públics; de la Societat «Presas i Comp^a» de 92'95 ptes. per el lloguer de carruatges i altres encàrrecs durant l'últim any; de la Vda. de Martí Massaguer de 7 ptes. per set dies de allotjament del Tinent de la Guardia Civil; de Joaquim Trill de 13'75 ptes. per menjá facilitat a tres presos; i del picapedrer Joan Calsina de 3 ptes. per l'arreglo de les fonts públiques.

Se nombra la Comissió que ha de dictaminar respecte a les condicions del edifici destinat a Escoles i quarter de la Guardia Civil i les condicions econòmiques del Ajuntament per realitzar les obres, resultant elegits, els senyors, Creixell, Elías, Radressa i Hereu.

Visita.—Dies passats estigueren a Torroella, el nostre volgut subscriptor, el cultíssim notari de Sant Feliu de Guixols, D. J. Lloret amb la seva distingida senyora. Tinguérem ocasió d'admirar unes hermoses acuareles pintades per el Sr. Lloret que demostraren aptituds de mestre en aquell difícil art.

Diari escolar.—Hem rebut un intereesantíssim número del diari escolar publicat en el Col·legi de la Immaculada Concepció de La Bisbal.

En ell se detalla la visita feta a Torroella per gran nombre de senyoretes franceses acompanyades de sa gentil companya la senyoreta Maria Murtra i algunes germanes professores. Aquí vegeren el palau del Ex-Marqués de Robert i la Iglesia parroquial.

Conté paraules de lloansa per la nostra vila i per les atencions de que foren objecte, especialment per la distingida familia Murtra, que les obsequià amb un lunch i una vetllada improvisada, en la que prengueren part les excursionistes.

Felicitem a les professores del acreditat col·legi per la galanura d'estil i per la presentació del diari, agraint-li les paraules que dedica a la vila i als que tant amablement les obsequiaren.

Benvingut.—Ha arribat de les Amèriques, per a passar una temporada entre nosaltres, nostre compatriota en Pere Payet.

Desitgem que la seva estada a Torroella li sigui agradosa.

D'eleccions.—Han estat en nostra vila els candidats Srs. Peira i Fournier.

Aquest tingué l'atenció de visitar la nostra entitat on fou rebut per la Junta directiva qui li donà mercès per l'envio de llibres i estampes de l'Escola Nacional de gravat que havia lograt anteriorment.

El Sr. Fournier se mostra entusiasta de l'obra cultural i prometé recordar-se del Ateneu al que digué enviaria llibres i altres objectes. Agrahim la visita i els oferiments del senyor Fournier.

Naixement.—L'esposa de nostre consoci en Miquel Payet ha donat a llum un nen.

Rebin nostra enhorabona.

Casament.—El dia 22 contragué matrimoni nostre volgut amic i ferm ateneista en Benvingut Vives amb la simpática damisela na Joaquina Pijoan.

No cal dir que desitgem a la jove parella un sens fi de felicitats.

Manifest.—Hem rebut, suscrit, per els parlamentaris regionalistes un manifest que adressan a Catalunya i Espanya, amb motiu de les circumstancies actuals, que no reproduim degut a la seva llarga extensió.

Vetllada.—Diumenge passat el «Circulo de Católicos» donà una vetllada pública representant-se un drama anomenat «Mala aranya» i un sàinet còmic (segons deia un programa) titulat «Blanc i negre».

Nomenament.—Per la superioritat ha sigut nomenat Vis-director de l'Institut de Figueras, nostre distingit amic D. Joan Camps.

Malalt.—Fa temps se troba malalt nostre amic en Jaume Bruguera.

Li desitgem un prompte i total restabliment.

¿Un gos rabiós?—La setmana passada un gos que's suposava atacat d'hidrofobia, va mossegar-ne d'altres. Fou agafat i posat en observació, morint al cap de dos dies.

Menys mal que aquest no mossegà a cap persona, perquè es donen sovint casos com el de dies enrrera a Fora Portal, que un altre gos va mossegar a una nena.

Cridem l'atenció al senyor batlle, perquè hi posi esmena evitant aixís, al ensemps que un perill, una vergonya per la vila.

Desgracia.—El dia 17 fou trobat mort en el seu camp en Salvador Matas Furtià de 64 anys. Segons ens diuen morí d'un atac cardíac.

Disposicions.—El ministre de Foment ha disposat que els governadors de les provincies en que's cultiva la olivera dictin les disposicions necessaries per a que per els batlles, els presidents de les juntes locals de plagues del camp i la Guardia Civil, s'obligui, sense escuses de cap mena,

als propietaris a que destrueixin per medi del foc les esporgadures de les oliveres o a tréureles tot seguit dels oliverars, posant-les en lloc tancat privat de contacte amb l'aire, per ser les esporgadures la causa principal de la propagació de moltes malalties.

Memoria.—Hem rebut la Memoria de l'«Asociación de Periodistas de Gerona» corresponent a l'any 1915.

«Bolo».—La Secció Dramàtica del Ateneu efectuarà un «bolo» a Pals, invitats pel Ateneu Palisenc. Se representarà l'hermosíssima comedia en 3 actes d'en Crehuet «Flors i Violes» i un sainet no designat encara.

Fira de Sant Isidre.—S'han començat els treballs preparatoris per a portar a cap la Fira de Sant Isidre, restablerta amb tant d'entusiasme l'any passat. Suposem que'ls industrials al igual que'l passat any, aculliran satisfactoriament aquesta notícia i cooperaran amb els seus entusiasmes a la realització d'aquesta fira tant indispensable als interessos de tota la vila.

Rober del Nen Jesús de Praga.—Aquesta benemèrita entitat ens remet una copia del balanç de 1915, que publiquem gustosíssims ja que ell explicarà quina es ja la importància de la novella associació.

ROBER DEL JESUS DE PRAGA

Balanç de 1915. (Primer de sa fundació)

INGRESSOS EN METALIC

Mensualitats.	138'50 ptes.
Extraordinaris	18'00 »
Total.	156'50

PECES DE ROBA CONFECCIONADES A TORROELLA

Varies	187
Donatiu de la Excm. Condesa de Serra:	
Camises nen.	36
» nena	36
Espardenyes.	12
Pantalons nen.	12
Total.	271

GASTOS

Mensuals i extraordinaris.	54'90 ptes.
ENTREGAT EN ALMOINES DE ROBA	
Peces de roba.	101
Calçat (sabates).	5 parells
» (espardenyes).	4
Total	110

Queden en Caixa 101'60

No cal dir que felicitem coralment a la Junta Directiva per l'èxit lograt en el primer any d'actuació.

Anonci.—Se ven una biblioteca composta d'uns doscents volums, bellament enquadernats, entre

quals obres, figura l'extens «Diccionario hispano-americano», edició Montaner i Simón.

Per a detalls a n'aquesta Redacció.

La qüestió de les escoles.—Aprofitant la visita del Sr. Peira se reuní l'Ajuntament i la Junta local de primera ensenyança per a enterar-se del resultat de les gestions practicades pel Sr. Peira prop de la Caixa de Pensions i Estalvis per a la vellesa, a fi de demanar si aquella entitat podria adelantat al nostre Ajuntament la quantitat necessaria.

Manifestà el Sr. Peira les facilitats que oferia la Caixa de pensions que presenten la millor solució del problema empró caldrà esperar que'l Ministeri aprobi els planols d'edificis escolars presentats per la Caixa d'Estalvis, ja que aquesta se preocuparia també de la construcció.

Els assistents sortiren complacuts de les manifestacions del Sr. Peira al que donaren mercès pels treballs fets.

Excursió escolar.—Els alumnes de l'escola nacional organisaren, dies passats una excursió a Serra i visitaren la bomba elevadora d'aigua del estany d'Ullastret.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRT EL DÍA 20 MARS 1916

Blat	de 21 a 22 ptes. quartera
Civada.	de 9 a 9'50 « «
Ordi	de 9'00 a 10'00 « «
Faves	de 15'00 a 16'00 « «
Esparcet	de 00'00 a 00'00 « «
Favó	de 15'50 a 16'00 « «
Besses.	de 15'50 a 16'00 « «
Mongetes	de 33 a 36 « «
Mill	de 16'00 a 16'50 « «
Blat de moro	de 17'00 a 18'00 « «
Bestiar porquí	de 18'00 a 25'00 « un
Oli	de 15'00 a 16'00 « el mallat
Ous	de 1'20 a 1'25 « dotzena
Gallines	de 9'00 a 11'00 « parell
Pollastres	de 4'00 a 7'00 « «
Anecs	de 5'00 a 7'00 « «
Cunills.	de 2'50 a 5'00 « «
Oques	de 5'00 a 7'00 « una
Patates de llevar	de 6'00 a 9'00 « quintá
Aufals	de 3'50 a 4'00 « «
Carbó vegetal	de 15'00 a 16'00 « càrrega
Tocinos grassus (pes viu) de 16'00 a 17'00 « arroba	

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallat d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres.

El mallat de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfono 362

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agutí 35